

תת"ע 5053/03/23 - מדינת ישראל נגד פרגי טל פרגי טל

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 5053-03-23 מדינת ישראל נ' פרגי טל
תיק חיצוני: 90521717521

לפני מאשימה נגד נאשמים	כבוד השופטת סיגל דבורי	מדינת ישראל
		פרגי טל פרגי טל

החלטה

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין אשר ניתן כנגד המבקשת ביום 21.09.2023 בהעדר התייצבות, על יסוד הוכחת זימונה כדין.
2. כנגד המבקשת הוגש כתב אישום המייחס לה עבירת נהיגה במהירות מופרזת של 150 קמ"ש בכביש בו המהירות המותרת הינה 90 קמ"ש, בניגוד לתקנה 54 (א) לתקנות התעבורה.
3. מאישור המסירה הסרוק לנט המשפט עולה כי המבקשת זומנה ישירות והזימון נמסר "לידי הנמען הרשום". בבקשה נטען כי העדר התייצבות נבע מטעות משרדית מצערת של בא כוחה וכי היעדר ההתייצבות לא היה תלוי במבקשת עצמה. בכך, נטען, נגרם למבקשת עיוות דין. הבקשה הוגשה ללא תצהיר התומך בעובדות הנטענות בה ולמעשה רק מסיבה זו מן הראוי היה לדחותה על הסף.
4. המשיבה מתנגדת לביטול פסק הדין, בהתבסס על אישור המסירה המפורט לעיל המהווה מסירה כדין וכי אין בטענת בלבול או שכחה כדי לבסס עיוות דין.
5. סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: החסד"פ) קובע, כהאי לישנא: "נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנדון, לבטל את הדיון לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה **בהסכמת התובע**". בקשה זו הוגשה בחלוף 7 חודשים מעת מתן פסק הדין ובהעדר הסכמת תובע. טעם דיוני זה שומט את הקרקע לביטול פסק הדין.
6. יתרה מכך - מן ההיבט המהותי - על אחד משני אדנים יכול בית המשפט לבסס את מסקנתו לביטול פסק דין שניתן בהעדרו של נאשם; סיבה מוצדקת לאי ההתייצבות או מניעת עיוות דין (לדיון מפורט ומורחב, ראו רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (25.3.2018) (להלן: "עניין סאלם")).

7. לעניין אי התייצבות לדין - " ככלל, טענות בדבר בלבול או שכחה של מועד הדין לא תתקבלנה כסיבה מוצדקת לאי התייצבות, הגם שבמקרים המתאימים ניתן לטעון לקיומו של חשש לעיוות דין.. **יש לתמוך במסמכים ואין לקבל טענות מעין אלה ללא תימוכין מספיקים.**" (רע"פ 8427-17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם, פורסם ב'נבו') (ההדגשה שלי - ס.ד.)

8. לענין חשש מעיוות דין - אין בעצם הכחשת העבירה לכשעצמה כדי להקים "חשש לעיוות דין" וראה שם, עמ' 5 פסקה 16. יש להצביע על שיקולים כבדי משקל, שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין. וכפי שהובהר בע"פ 6920/07 חסון נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (4.9.2007):

"המונח 'עיוות דין' פורש בפסיקתו של בית משפט זה כמקרה שבו תוצאת המשפט היתה יכולה להיות שונה עקב פגם מסוים שנפל בהליך... או כמקרה שבו נפל בהליך פגם פרוצדוראלי כה חמור היורד לשורשו של עניין עד שקמה חזקה שנגרם עיוות דין ללא צורך בהצבעה על קשר סיבתי בין הפגם לתוצאה" (שם, בפסקה 7).

כפי שנגזרה להלן, טענות כלליות וסתמיות בדבר קיומו של עיוות דין, מבלי להניח תשתית ראייתית בעלת משקל לתמיכה בטענה, לא יובילו, ככלל, לבטלותו של פסק הדין, בעילה זו. (רע"פ 8427-17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם, פורסם ב'נבו'). לא מצאתי בבקשה נימוקים המצדיקים ביסוס עילת חשש מעיוות דין כנדרש.

9. יצוין כי מידת העונש שהוטל על המבקש הינה מידתית ואף מקלה.

10. ממכלול הנימוקים האמורים לעיל, הבקשה לביטול פסק הדין נדחית.

ניתנה היום, ט"ז ניסן תשפ"ד, 24 אפריל 2024, בהעדר הצדדים.